آشتی با قرآن ۵

اسم اشاره و موصول

ذٰلِکَ: ذٰلِکُمْ: تِلْکَ: تِلْکُمْ: آن (اشاره به دور) هٰذَا: هٰذِهِ: این (اشاره به نزدیک) اُولٰئِکَ: آن‌ها هٰؤُلَاءِ: این‌ها

اَلَّذِینَ: کسانی که، افرادی که، اشخاصی که، آدم‌هایی که اَلَّذِی: اَلَّتِی: کسی که، چیزی که، شخصی که، فردی که بمعنی «که» فارسی

حالا معنی این لغات را که به ترتیب از اول سوره بقره است بنویسید. با هم چند تای آن را معنی میکنیم (روی لغات بالا را تکیه کنید.)

صِرَاطَ الَّذِینَ: راه کسانی که ذٰلِکَ الْکِتَابُ لَا رَیْبَ فِیهِ (ریب: شک و تردید) آن کتاب شکی در آن نیست. اَلَّذِینَ یُؤْمِنُونَ بِالْغَیْبِ:

کسانی که به غیب ایمان دارند. اَلَّذِینَ یُؤْمِنُونَ بِمَا اُنْزِلَ اِلَیْکَ: کسانی که به آنچه بتو نازل شده (یعنی به قرآن) ایمان دارند. اُولٰئِکَ عَلٰی هُدًی مِنْ

رَبِّهِمْ: آنها بر هدایتی از صاحب اختیارشان هستند. رَبّ بمعنی مالک و صاحب اختیار و آقا و سرور است (نه بمعنی پروردگار و پرورش دهنده و تربیت کننده)

حالا شما معنی کنید:

اُولٰئِکَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ (فلاح: رستگاری، موفقیت. مُفْلِح: موفق و رستگار و مفلحون جمع آن است چون «و» ضمیر جمع است.)

اِنَّ الَّذِینَ کَفَرُوا (اِنَّ: بدرستی که، براستی، در حقیقت، چون، زیرا) اَلَّذِینَ آمَنُوا: اِذَا لَقُوا الَّذِینَ آمَنُوا

(لقوا: ملاقات کردند، برخورد کردند به) اُولٰئِکَ الَّذِینَ اشْتَرَوُا کَمَثَلِ الَّذِی

رَبَّکُمُ الَّذِی خَلَقَکُمْ وَالَّذِینَ مِنْ قَبْلِکُمْ اَلَّذِی جَعَلَ لَکُمُ الْاَرْضَ فِرَاشًا (جَعَلَ: قرار داد.

فِراش: بستر) هٰذَا الَّذِی رُزِقْنَا مِنْ قَبْلُ (رُزِقْنَا: روزی ما شده: بما روزی داده شده)

فَاَمَّا الَّذِینَ آمَنُوا فَیَعْلَمُونَ (فَ: پس، بنابراین) بِهٰذَا مَثَلًا

اَلَّذِینَ یَنْقُضُونَ عَهْدَ اللّٰهِ مِنْ بَعْدِ مِیثَاقِهِ (نقض: شکستن) (میثاق: پیمان، پیمان بستن، محکم کردن)

اُولٰئِکَ هُمُ الْخَاسِرُونَ (خسارت: زیان، ضرر خاسِر: زیانکار، خسارت کننده) هُوَ الَّذِی خَلَقَ لَکُمْ مَا فِی

الْاَرْضِ جَمِیعًا بِاَسْمَاءِ هٰؤُلَاءِ (اَسْمَاء جمع اسم: اسم‌ها)

اَلَّذِینَ کَفَرُوا وَکَذَّبُوا بِآیَاتِنَا اُولٰئِکَ اَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِیهَا خَالِدُونَ (خُلُود: جاودانگی، همیشگی خالِد: جاوید)

فِی ذٰلِکُمْ بَلَاءٌ مِنْ رَبِّکُمْ (بَلاء: امتحان، آزمایش)

مِنْ بَعْدِ ذٰلِکَ فَبَدَّلَ الَّذِینَ ظَلَمُوا: (بَدَّلَ: عوض کرد، عوض کردند، تغییر دادند) فَاَنْزَلْنَا عَلَی الَّذِینَ

ظَلَمُوا رِجْزًا مِنَ السَّمَاءِ (رِجز: عذاب، پلیدی) ذٰلِکَ بِمَا عَصَوْا (بِما: بسبب اینکه، بعلت اینکه، بخاطر اینکه.

عصیان: سرکشی، نافرمانی.) اِنَّ الَّذِینَ آمَنُوا وَالَّذِینَ هَادُوا (اِنَّ: بدرستی که، براستی، چون، زیرا. هادُوا: یهودی شدند)

عَلِمْتُمُ الَّذِینَ: مِنْ بَعْدِ ذٰلِکَ فَوَیْلٌ لِلَّذِینَ یَکْتُبُونَ الْکِتَابَ بِاَیْدِیهِمْ ثُمَّ یَقُولُونَ

هٰذَا مِنْ عِنْدِ اللّٰهِ (وَیْل: وای اَیْدِی: دستها ثُمَّ: بعد عِنْدَ: نزد، پیش، جانب)

ذلک: اشاره

فاولئک اصحاب النار هم فیها خالدون (اصحاب: یاران نار: آتش خالد: جاودانی، همیشگی)

اولئک اصحاب الجنة هم فیها خالدون

ثم انتم هؤلاء تقتلون انفسکم (ثم: بعد انتم: شما)

من یفعل ذلک منکم

اولئک الذین اشتروا الحیوة الدنیا بالآخرة (شتری: خرید)

اشتروا: خریدند)

یا ایها الذین آمنوا (یا: یا ایها: ای)

علی الذین کفروا

کذلک قال الذین لا یعلمون مثل قولهم

کذلک قال الذین من قبلهم مثل

تلک امة قد خلت

قولهم

عن قبلتهم التی کانوا علیها

ما جعلنا قبلة التی کنت علیها الا لنعلم (کنت: بودی جعل: قرار دادن)

الا الذین ظلموا منهم

یا ایها الذین آمنوا استعینوا بالصبر والصلوة (استعینوا: کمک بخواهید)

الذین اذا اصابتهم مصیبة قالوا انا لله وانا الیه راجعون.

اولئک علیهم صلوات من ربهم ورحمة واولئک هم المهتدون (صلوات: درود)

ان الذین یکتمون ما انزلنا من البینات والهدی من بعد ما بینا للناس فی الکتاب اولئک یلعنهم الله

ویلعنهم اللاعنون

الا الذین تابوا واصلحوا وبینوا فاولئک اتوب علیهم.

ان الذین کفروا وماتوا وهم کفار اولئک علیهم لعنة الله والملائکة والناس اجمعین

یا ایها الذین آمنوا کلوا من طیبات ما رزقناکم (کلوا: بخورید طیبات: پاکیزه)

ان الذین یکتمون ما انزل الله من الکتاب

ما: آنچه، که)

اولئک الذین ما یاکلون فی بطونهم الا النار (اکل: خوردن بطون: جمع بطن: شکم نار: آتش)

اولئک الذین اشتروا الضلالة بالهدی

ذلک بان الله نزل الکتاب بالحق (بان: ب + ان: بسبب + این است که)

ان الذین اختلفوا فی الکتاب (ان: بدرستی که، براستی، درحقیقت، زیرا، چون)

اولئک الذین

صدقوا واولئک هم المتقون (صدق: راستگوئی)

ذلک تخفیف من ربکم

یا ایها الذین آمنوا کتب علیکم الصیام کما کتب علی الذین من قبلکم (کتب: نوشته شد، واجب شد. صیام: روزه کما: همانطور که)

شهر رمضان الذی انزل فیه القرآن (شهر: ماه انزل: نازل شده)

تلک حدود الله